व्रतयेत्युक्त्वा दीक्षितसंचरेणातिहृत्य दक्षिणत आहवनीयस्य काष्ठस्ये चमसे वा व्रतं प्रयच्छति दैवीं धियं मनामहऽइति प्रक्षालयति ये देवा इति व्रतयति शिवाः पीता भवतेति नाभिदेशमारभ्य जपति पश्चार्धे पत्नी व्रतयतीति · काठके च दैवीं धियमिति मार्जयते इति · तस्माद्दैवीं धियमित्यनेन हस्तप्रक्षालनमेव कर्तव्यम् नाचमनमिति सिद्धम् ।

ये देवा इति (४.११) व्रतयत्यमृन्मये ॥३३॥ यजमानोऽमृण्मये पात्रे पयो व्रंति भक्षयति स्वासनऽएवोपविष्टः ।

पत्नी लौहे ॥३४॥ ताम्रपात्रे · स्वस्थाने स्थिता एव ।

श्वात्राः पीता इति (४.१२) नाभिमालभते ॥३५॥ व्रतं व्रतयित्वाचम्य · पत्न्या अपि तूष्णीं पाणिप्रक्षालनम् पयोभक्षणं नाभ्यालम्भनं च भवत्येव ।

मेक्ष्यन्कृष्णविषाणया लोष्टं किंचिद्वादत्तऽइयं तऽइति (४.१३) ॥३६॥ मूत्रपुरीषे करिष्यन् यजमानः कृंष्टं मृत्खण्डं किंचिद्वा लघुपाषाणतृणकाष्ठादिकं गृह्णाति।

अपो मुञ्चामीति (४.१३) मेहति ॥३१॥ मूत्रं पुरीषं वा करोति ।

पृथिव्या सम्भवेत्यात्तं (४.१३) निदधाति ॥३८॥ स्मृतिप्राप्तं शौचाचमनं कृत्वा आत्तं लोष्टं किंचिद्वा निंति ।

अग्ने त्वमित्युक्त्वा (४.१४) स्वपित्यधः प्राङ् दक्षिणतः ॥३९॥ यजमानोऽधः भूमौ खरस्याग्र्यपेक्षया नीचः प्राक्शिरा उदङ्मुखः आहवनीयाद्दक्षिणस्यां दिशि शेते अधःणत इति शाखान्तरात् · आप° दक्षिणेनाहवनीयं प्राङ् शेते न न्यङ्गोत्तानो नाग्नेरपपर्यावर्तेत[1] यद्यपपर्यावर्तेत विश्वे देवा अभि मामावृत्रन्निति जपेन्नान्यत्र कृष्णाजिनादासीत यद्यन्यत्रासीत देवान्जनमगन्यज्ञ[2] इति जपेन्न दण्डात्कृष्णाजिनादिति विप्रह्रियेतोभे निधाय मूत्रपुरीषे कुर्याद्यावदुक्तं पत्न्या दीक्षितव्यञ्जनानि समानं ब्रह्मचर्यं न दीक्षितवसनं परिदधीत नास्य पापं कीर्तयेन्नान्नमश्नीयाद्यज्ञार्थे वा निर्दिष्टे शेषादुञ्जीरन्सष्ठस्थिते वाग्नीषोमीये कृतायां वपायामिति · मानवे च दक्षिणत आहवनीयस्योदङ्मुखोऽपर्यावर्तमानः प्राक्शिराः शयीतेति ।

---

१) नाग्नेरपर्याव° AB. २) दिवांजनमन्यज्ञ B.